

1901-03-16

AFSENDER

Olivia Holm-Møller

MODTAGER

Elise Konstantin-Hansen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev

Afsendersted:

København

Modtagersted:

Ågård

Omtalte personer:

Valdemar Brücker

Signe Constantin-Hansen

Thora Constantin-Hansen

Emilie Mundt og Marie Luplaus

Tegneskole

Arkivplacering:

Holstebro Kunstmuseum

DOKUMENTINDHOLD

Olivia Holm-Møller skriver til Elise Konstantin-Hansen at hun ønsker sig en "dragt prygl", da hun tror det er sundt for både sjæl og legeme. Derudover fortæller hun, at hendes fornuft for tiden er "fløjten" og er bange for, at hun begår en dumhed ved at skrive brevet. Afslutningsvis erklærer hun, at hun muligvis er forelsket i Elise, og ser meget op til hende.

TRANSSKRIFTION

Søndermarksvej 1 d. 16 Marts 1901

Kære Elise! Ja, der er ogsaa noget Vrøvl med mig, men saa fik jeg da Brev. Hjærtelig Tak for dem begge! Jeg blev saa forfærdelig glad for det første, ja ogsaa for det sidste, men nu er jeg nær ved at tro, at jeg mere trænger til en god Dragt Prygl i Stedet for Venlighed, jeg mener saadan rigtig Prygl, med en Pisk på den bare Ryg, saa længe til Huden gik af og de blodige Kødtrævler hang i Piskesnoren – saadan rigtig at det gjorde ondt – saadan som de fromme Munke i gamle Dage, da de piskede sig selv, eller som – det er vist bedre – som Kong Ella, der fik en Ørn skaaret ud i sin Ryg (var det ikke saadan?) ja, for det skal jo da helst være andre, som gør det, saa jeg rigtig kan faa Lyst at hævne mig. Jeg tror virkelig det var sundt at føle saadan svidende Smærte engang imellem, det var vist forfærdelig sundt. Jeg ønsker, jeg bare var tre Aar og saa kunde blive rigtig strængt opdraget, saa strængt, at Prygl hørte med til det daglige brød, det gav vist mere Kraft baade legemlig og sjælelig, tror du ikke? Det er mig ikke muligt at faa Tankerne bort fra, hvor rart det vilde være, bare det ikke blir en fiks Ide, saa jeg bliver gal af det for saa blir det vel "Pryglevanvid", og det vilde sikkert gaa ud over mine Medmennesker. Saa faar de rigtignok, hvad jeg ønsker mig. Nej, jeg er ikke gal endnu. Fornuften er bare "fløjten". Paa Tegneskolen siger de, jeg er den største Idealist, det er en grinagtig Idealisme og bare Tegn paa, hvor sørgeligt det staar til i det hele taget.

Jeg skulde ikke skrevet i Dag, men jeg lovede Thora og Signe at bede dig straks skrive bestemt, hvornaar du kommer, da Signes Paaskeplaner jo skal indrettes derefter. Det Brev, du fik sidst fra mig, var virkelig meget pænt og roligt, kun var det, som du tænkte, en stor Dumhed, derfor vilde jeg have det tilbage igen, og dette blir, under de nuværende Forhold, en endnu større Dumhed.

Hvor blev jeg da glad for dit Brev - dit første Brev - saa forfærdelig glad. Jeg tror, jeg er forelsket i dig. Bare du vidste, hvor meget jeg ser op til dig, men det ved du slet ikke. Jeg glæder mig saa meget til du kommer herover, men når du ser mig, maa du aldrig tænke paa, hvad jeg har skrevet.

Jeg skal se at blive lidt rar til den Tid - og lidt Flittig, for i denne Tid kan jeg ikke tegne, er det ikke usselt, for en Smule Hovedpines Skyld, ja, jeg har lidt Hovedpine, det er vist baade Aarsag til og Følge af, at jeg ikke kan tegne - eller ogsaa Tegningen Aarsag og Følge af Hovedpinen - som du selv vil.

Det er et meget underligt Brev. Jeg tror, jeg holder op nu. Det er alt sammen om mig selv, og saa synes jeg endda, jeg hele Tiden har tænkt paa Jer derovre. Godt, at jeg ikke skrev om Jer, for mit Humør er ikke til at skrive om noget saa rart og elskeligt som Jer I kære kære Aagaard-Mennesker.

Det er slet ikke "rent galt fat med mig", jeg blir snart lidt fornuftig igen, Kære Elise. Og jeg har jo Thora og Signe. Kærlig Hilsen til Brücker og dig!

Din heng. Livia.

Nej, jeg drikker ikke Spiritus, det smager mig saa ækelt, ellers tror jeg, det er et godt Middel mod Hovedpine, og jeg kan godt forstaa dem som bruger det. For mig dur det ikke.

Det er ogsaa for dyrt.

Grindmarksvej 1 d. 16 Marts 1901.

Kære Helen! Ja, det er ogsaa noget Vovet
med mig, men saa fik i da Børn. Hjælp Tak
for dem begge! Jeg blev saa forfærdeligt glad for
det friske, ja ogsaa for det sidste, men nu er
i nok vid at se, at i omes længe til en god
Dag! Pyg! I stedet for Værlighed, jeg mener
saadan rigtig Pyg, med en Pisk paa den borte
Pyg, saa længe til Skuden gik af og de blodige
Blodbræder hang i Piskesnoeren - saadan rigtig
at det gjorde ondt - saadan som de fromme
Mennesker i gamle Dage, da de piskede sig selv, eller
som - det er vist bedre - som Kongella, der fik
en Pisk skævt ud i sin Pyg (var det ikke saadan?)
ja, for det skal jo da helst være ander, som gør det,
saa i rigtig kan faa Lyst at have mig.
Jeg har virkelig det for sundt at føle saadan svindende
smerte uanset imellem, det er vist forfærdelig sundt.

J. quæstus ijsk bær og brød og saa kunde bliv
 rigtig skideglædet, saa skideglædet at Poppel
 hørte med til det daglige Brød, det gaar vist over
 hovedet træde legemst og siddelet, hvor det ikke?
 Det er mig, ikke andet, af Jaa, Tankerne bær for, hvor
 var det ikke var, bær det ikke bliv i fiske Stø,
 saa i bliv gald af det, for saa bliv det vil. Pørgsmonen,
 og det vilde ikkest kan det over somme Medlemmerne
 Jaa Jaa de mig, var, bær i, bær mig — —

Ny, is i ikke gal mand, Fornæfles i bon
"figen". Par figenbolen sigs de i i den stans
Idealist, det er en grimagt Idealisme og den figen paa,
hvor sørgelig, det staa ho; det helle laget.

J skulde ikke støvst i Dag, men i borte Tiden
 og Ligne at lade det ^{støve} skinn brokelt, kommer du
 hermed, da Ligne ^{hænger} hængeslæben og skal indføres
 drøjer. Det Brev, du fik i det for sidste
 meget pænt og ordet, i himn var det, som du læste,
 at det dindst, der vilde i, hvor det tillige
 igen, og stille ble, under de uordenne forhold, nu

udem stört Dünkel.

Hvor blev jeg da glad for det Brev - det første Brev -
 saa forførbely glad. Jeg tviler i det hele i dig.

Dat die vrede, hoe megal is, zo op het d'ig, men de
 red die stel ikke. Ik gloed mij saa megal he
 die konink hooft, men niet de w mij, maar die
 aldy lanteke paa, had; has skind.

2. That is at this tide you let the tide - go, let
 filling, for i denne tide kun i ikke luge, &
 det skal udsætte, for en smule Nordperum Hylt,
 ja, i har lidt Nordperum, det er vist bedre Norangt
 af Hylt af, al i ikke kun luge - der opaan
 luge om udgang af Hylt af Nordperum - som det
 selv vil.

Det er mig, minde sig Børn. I har, is holdt op med.
Det er all sammen med mig selv, og saa synes is, endda,
i hele tiden har det paa for det over. Gode, at is
ikke, hvor om for, for selv Minus er ikke, til at
shin om noget saa ord af det hele, som for I har
den dag-og-alleve.

Det er det ikke, men gælt for med mig, i det smukt lidt
forudsigt igen, hvor Elise. Og i det her er hun og Lige.

Karl Vilhelm til Brøderne og si!
Din heng. Lina.

Nu, is drikkes ikke Spiritus, det smager mig saa
skidt, eller har is, det er et godt middel mod
Koldpine, og is kan godt forstaa, der saa brænder
det. for mig drikker det ikke.

Det er ogsaa for dyrt.